



# El paper del sectarisme religiós en la crisi del Líban.

Els atracaments en els bancs del Líban són cada vegada més freqüents. La crisi econòmica i financera provocada per la seva elit posa de manifest la necessitat de reformar el sistema polític sectari.

Situada entre les tres crisis econòmiques i financeres més greus des de mitjans del segle XIX segons el Banc Mundial, el Líban porta ja més de tres anys patint una situació dramàtica. Segons el relator especial de les Nacions Unides sobre pobresa i Drets Humans, Olivier De Schutter, tals són les seves dimensions que el país està a la vora de convertir-se en un estat fallit. Actualment, el 80% de la població viu per sota del llindar de la pobresa i es troba cada vegada més desproveïda de béns de primera necessitat com a aliments, electricitat o medicaments.

Amb el col·lapse del sistema bancari, els atracaments a bancs libanesos per part dels propis estalviadors són cada vegada més freqüents. La indignació i desesperació augmenta amb cada dia de corralito, i el govern segueix sense assumir cap responsabilitat davant una falla del sistema que no fa més que acréixer les dificultats econòmiques de milions de libanesos. Té el Líban alguna possibilitat de sobreviure sent liderat per una elit que, a més

d'haver demostrat una incapacitat total per a solucionar els problemes econòmics i socials del país, protagonitza els Papers de Pandora?

Després del pel·liculer atracament de la Sali Hafiz el passat 14 de setembre a Beirut, els atacs als bancs es van multiplicar, provocant el seu tancament durant 3 dies. Desgraciadament, després d'haver perdut la lliura libanesa el 90% del seu valor enfront del dòlar, l'esclat social és indomable, deixant unes imatges molt semblants a les de l'Argentina en el 2001.

¿ Qualse són els esdeveniments que han portat al país que una vegada va ser conegut com la Suïssa d'Orient Mitjà, a la situació actual? Sovint lloat com un exemple de democràcia en el qual els seus ciutadans gaudeixen d'alts nivells de llibertat, pluralisme i drets civils molt superiors als d'altres països àrabs, la realitat és que el país porta anys sent sabotejat per una elit sectària i imprudent. Després de signar-se els Acords de Taëf en 1989, la Constitució Libanesa va establir un sistema confessional que distribueix els escons per grups religiosos. El sistema, que es va basar en l'últim cens realitzat en 1932 i pretenia assegurar la pau entre els



# BLOM BANK SAL



diferents grups, és el que avui dia impedeix el desenvolupament polític del país i contribueix a la fragmentació i disfunció a la regió.

E L'alt nombre de grups representant en el Parlament, cadascun amb poder de veto, porta anys afavorint l'estancament polític; en 2016 es va triar a Michael Aoun com a president després de dos anys de paràlisis que van causar un fort endeutament i la notòria crisi dels residus, provocada per la falta de fons per a pagar a l'empresa que s'encarregava de la seva gestió. Aquesta crisi va evidenciar el fet que el sector públic ja no era capaç de complir amb les seves funcions més bàsiques; entre els talls en el subministrament energètic, la falta d'aigua potable, el transport públic inexistent i una sanitat pública seriosament amenaçada, l'anunci de l'impost a WhatsApp en 2019 va detonar una sèrie de protestes en tot el país, en les quals els ciutadans reclamaven la dimissió del govern

corrupte i exigien posar fi al sectarisme.

La sèrie de dimissions que es van produir posteriorment i les messiàniques promeses de reformes poca rellevància tenen en aquesta història, perquè menys d'un any més tard es va produir la catastròfica explosió que va tenir lloc en el port de Beirut el 4 d'agost de 2020, posant en relleu una vegada més la desídia d'una classe política l'única preocupació de la qual és preservar els seus interessos clientelistes.

La demografia del Líban est terriblement polititzada; l'últim cens es duc a terme en 1932, sent molt probable que actualment existeixi una infrarepresentació d'alguns dels grups. No obstant això, la influència sectària no permetria un nou cens, perquè aquest comprometria l'equilibri actual. És per això que els Libanesos han van afrontar les últimes eleccions parlamentàries d'aquest maig de 2022 sense massa esperança, sabent que l'estatu quo no seria alterat, i que la mateixa classe política responsable de la destrucció del país continuarà portant-

lo a la ruïna.

sectarisme.

El Líban necessita el suport de la comunitat internacional; l'abril passat es va arribar a un acord amb el Fons Monetari Internacional, el qual compta amb el suport de la Unió Europea, que prometia 3.000 milions de dòlars a canvi d'una sèrie de reformes dirigides a reconstruir l'economia. Aquestes reformes encara no s'han implementat a causa de la falta de consens polític, demostrant, una vegada més que la situació a la qual s'enfronta el país requereix una reforma sistèmica que acabi amb el

**Silvia Valle de los Santos**  
Estudiant de Derecho y Global Governance  
ESADE

#### Fonts de referència:

- Banco Mundial. “Se Necesitan Medidas y Cambios Decisivos Para Reformar y Reconstruir UN Líbano Mejor.” *World Bank*, Banco Mundial, 1 Sept. 2020.
- “Report of the Special Rapporteur on Extreme Poverty and Human Rights, Olivier De Schutter in Lebanon.” *United Nations*, United Nations, 12 May 2022.
- Afp. “Atraca El Banco Para Llevarse Su Propio Dinero.” *ELMUNDO*, El Mundo, 14 Sept. 2022.
- Majed, Rima. “La Economía Política o Social Del Sectarismo En El Líbano.” *EID*, 25 Aug. 2020.
- Daher, Joseph. “Hezbollah, the Lebanese Sectarian State, and Sectarianism.” *Middle East Institute*, 12 Sept. 2022.
- Chehayeb, Kareem. “State of Decay: How Rubbish Became Lebanon's Latest Dumpster Fire.” *Business and Economy News | Al Jazeera*, Al Jazeera, 17 Nov. 2021.
- Bonet, Ethel. “La Revolución Del Whatsapp Prende En Líbano: “¿Qué Piensan, Que Somos Idiotas?”” *Elconfidencial.com*, El Confidencial, 23 Oct. 2019.
- Llorente, Ana. “Atracos 'De Mentira' Para Recuperar Los Ahorros: Así Es La Dramática Situación De Los Bancos En El Líbano.” *ElEconomista.es*, ElEconomista, 18 Sept. 2022.

**Publicado por**



**Asociación para las  
Naciones Unidas  
en España**  
United Nations Association of Spain

**Con el apoyo de**



**Generalitat  
de Catalunya**

ANUE no hace necesariamente como suyas las opiniones expresadas por sus colaboradores.